

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NR NK-N.4131.82.1.2025.MC

Wrocław, 15 stycznia 2025 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465),

stwierdzam nieważność

§ 8. we fragmencie: „z mocą obowiązującą od 01 stycznia 2025 roku” uchwały Nr VIII/70/24 Rady Miejskiej w Miękinia z dnia 30 grudnia 2024 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za pobyt i wyżywienie dziecka w publicznych żłobkach na terenie gminy Miękinia.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Miękinia, na sesji w dniu 30 grudnia 2024 r., podjęła uchwałę Nr VIII/70/24 w sprawie ustalenia wysokości opłat za pobyt i wyżywienie dziecka w publicznych żłobkach na terenie gminy Miękinia.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 2 stycznia 2025 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie §8 we fragmencie: „z mocą obowiązującą od dnia 01 stycznia 2025 roku” uchwały z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 1 i 2 i art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), polegającym na nadaniu aktowi prawa miejscowego wstecznej mocy obowiązującej.

Podstawę prawną podjętej przez Radę Miejską Chojnowa uchwały stanowi art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r. poz. 338 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość opłaty za pobyt dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym utworzonym przez jednostki samorządu terytorialnego albo u dziennego opiekuna zatrudnionego przez jednostki samorządu terytorialnego oraz maksymalną wysokość opłaty za wyżywienie (art. 58 ust. 1). Rada może określić, w drodze uchwały, warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od ponoszenia opłat.

Mocą uchwały Nr VIII/70/24 ustalono opłatę stałą za pobyt dziecka w żłobku utworzonym przez Gminę Miękinia w wymiarze do 10 godzin dziennie w wysokości 1000,00 zł miesięcznie za jedno dziecko. Ustalono także dodatkową opłatę za wydłużony wymiar opieki nad dzieckiem w oddziale żłobkowym powyżej 10 godzin dziennie w wysokości 20,00 zł za każdą rozpoczętą godzinę opieki.

W poprzednio obowiązującej uchwale Nr III/22/24 z dnia 28 czerwca 2024 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za pobyt i wyżywienie dziecka w publicznych żłobkach na terenie gminy Miękinia ustalono opłatę za pobyt dziecka w oddziale żłobkowym w wysokości 0,07% minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującego w danym roku kalendarzowym, za każdą rozpoczętą godzinę opieki. Dodatkową opłatę za wydłużony wymiar opieki nad dzieckiem w oddziale żłobkowym powyżej 10 godzin dziennie ustalono z kolei w wysokości 15,00 zł za każdą rozpoczętą godzinę opieki.

Minimalne wynagrodzenie za pracę obowiązujące w roku 2025 zostało określone w §1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 2024 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2025 r. (Dz. U. z 2024 r. poz. 1362) i ustalone w wysokości 4666 zł. Oznacza to, że obowiązująca poprzednio uchwała w dniu podjęcia kwestionowanej uchwały przewidywała opłatę w wysokości (w zaokrągleniu) 3,27 zł za godzinę zajęć w ramach podstawowych 10 godzin opieki dziennie. Nie ma zatem wątpliwości, że uchwała nr VIII/70/24 nie tylko zmieniła formę opłaty z godzinowej na miesięczną, ale również dokonała jej podwyższenia. Dokonała również podwyższenia opłaty za wydłużony wymiar opieki nad dzieckiem w oddziale żłobkowym powyżej 10 godzin dziennie.

Uchwała nr VIII/70/24 z dnia 30 grudnia 2024 r. pozostawiła na niezmiennym poziomie maksymalną wysokość dziennej opłaty za wyżywienie, a także wysokość obniżki opłaty za pobyt dziecka w żłobku na drugie i kolejne dziecko w rodzinie uczęszczające do żłobka. Dodatkowo, rodzicom, którzy nie są uprawnieni do świadczenia „aktywnie w żłobku” na podstawie ustawy z dnia 15 maja 2024r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowywaniu dziecka „Aktywny rodzic” (Dz. U z 2024r poz.858), przyznała zwolnienie częściowe w wysokości 40% opłaty stałej za pobyt w żłobku.

Podjęcie uchwały, mocą której podwyższana jest stawka opłaty (tu : miesięczna opłata za pobyt dziecka w żłobku i dodatkowa opłata za wydłużony wymiar opieki) nie jest niezgodne z prawem, pod warunkiem, że nie skraca ona okresu *vacatio legis* obowiązywania uchwały, lub jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie, nie ustanawia mocy wstecznej wejścia w życie przepisów prawa. Uchwała została podjęta w dniu 30 grudnia 2024 r. i została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego w dniu 8 stycznia 2025 r. (poz. 109). Tymczasem, w myśl §8 kwestionowanej uchwały, wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2025 r.

Należy wskazać, że przepis art. 88 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej uzależnia wejście w życie aktu prawa miejscowego od jego ogłoszenia na zasadach i w trybie przewidzianym w ustawie o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Przepisy tej ustawy jednoznacznie przesądzają, z jednej strony o kwalifikacji aktów prawa miejscowego stanowiących przez organy gminy do katalogu aktów podlegających publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 13 pkt 2), a z drugiej strony o konieczności ustalenia odpowiedniego terminu wejścia w życie takiego aktu, nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia ich ogłoszenia (art. 4 ust. 1). Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy: 1. Akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. 2. W uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Jednocześnie art. 5 ustawy przewiduje, że przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Wskazanymi przepisami ustanowiona została zasada obligująca do ogłaszania aktów normatywnych z co najmniej 14-dniowym *vacatio legis*. Wskazano również wyjątki pozwalające na: 1) skrócenie *vacatio legis* poniżej 14 dni, 2) pominięcie *vacatio legis*, 3) nadanie aktowi wstecznej mocy obowiązującej. Wymogiem, jaki stawia się prawodawcy chcącemu skrócić *vacatio legis* jest „uzasadniony przypadek”. Oznacza to, że taki zabieg nie leży w swobodzie działania organu prawodawczego. Nie może on podjąć arbitralnej decyzji o ustaleniu *vacatio legis* krótszego niż nakazuje ustawa. Może to uczynić jedynie, gdy przemawiają za tym szczególne okoliczności uzasadniające skrócenie terminu pomiędzy ogłoszeniem aktu, a jego wejściem w życie. Organ prawodawczy, skracający *vacatio legis* stanowiącego przez siebie aktu, zobowiązany jest do wykazania uzasadnienia takiego działania. Właściwym do tego miejscem jest uzasadnienie samego aktu normatywnego. Decyzja o pominięciu *vacatio legis* wymaga spełnienia dalszych warunków. Możliwe jest to tylko wtedy, gdy ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i jednocześnie zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Dla urzeczywistnienia takiego wejścia w życie aktu należy zatem wykazać, jaki ważny interes państwa wymaga pominięcia *vacatio legis* oraz przedstawić argumenty wskazujące na to, że zasady demokratycznego państwa nie stoją temu zabiegowi na przeszkodzie. Są to dalsze warunki w tym znaczeniu, że także w tym przypadku konieczne jest, aby istniał „uzasadniony przypadek” (choć ta przesłanka zawiera się już w przesłance ważnego interesu państwa). Niemniej od prawodawcy należy dalej wymagać by przedstawił uzasadnienie dla danego przypadku i wykazał w nim argumenty popierające swoje działania. Także w tej sytuacji właściwym dla tego miejscem jest uzasadnienie aktu. Ostatni przewidziany wyjątek – nadanie aktowi wstecznej mocy obowiązującej – obwarowany jest przesłanką wymagającą, by zasady demokratycznego państwa prawnego nie stały temu na przeszkodzie. Oznacza to, że mogą istnieć takie zasady demokratycznego państwa prawnego, które w danej sytuacji nie sprzeciwiałyby się pominięciu *vacatio legis*, ale nie pozwalałyby na retroakcję prawa. Chodzi bowiem o inne, dalsze zasady niż mogące się sprzeciwiać pominięciu *vacatio legis*. Nadanie aktowi wstecznej mocy obowiązującej wymaga bowiem spełnienia także przesłanek wskazanych dla skrócenia oraz dla pominięcia *vacatio legis*: uzasadnienia przypadku, ważnego interesu państwa, niesprzeczności z zasadami demokratycznego państwa prawnego. Gradacja wskazanych wyjątków – związana z faktem, że w coraz intensywniejszy sposób godzą one w zasadę ogłaszania prawa z zachowaniem odpowiedniego *vacatio legis* (która zawarta jest w ustawie o ogłaszaniu

aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, ale także w art. 2 Konstytucji RP stanowiącym: „Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej”) – sprawia, że wymogi dotyczące wprowadzania odstępstw muszą być rozpatrywane ściśle i łącznie dochowane. Takie stanowisko zajął również Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu wskazując, że „art. 5 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych przewiduje możliwość [...] wcześniejszego wejścia w życie aktu prawa miejscowego [...] z mocą wsteczną. Uzależnia taką sytuację od ważnego interesu państwa i tego, czy nie sprzeciwiają się temu zasady demokratycznego państwa prawnego” (wyrok WSA z dnia 4 sierpnia 2009 r., IV SA/Wr 2/09, LEX nr 553520).

Odnosząc te ustalenia do kwestionowanej uchwały wskazać należy, że Rada Miejska w Miękinii, nadając uchwale wsteczną moc obowiązującą, powinna: 1) uzasadnić przypadek, 2) wykazać ważny interes państwa, 3) uargumentować niesprzeczność z zasadami demokratycznego państwa prawnego. Nawet jednak, jeżeli przyjąć, że w uzasadnionych przypadkach, gdy nie będą się temu sprzeciwiać zasady demokratycznego państwa prawnego, możliwe jest aktowi prawa miejscowego wstecznej mocy obowiązującej, to nie ulega wątpliwości, że takie działanie nie może prowadzić do dokonywania regulacji, która nakładałaby dodatkowe, czy też bardziej dolegliwe obowiązki na jej adresatów. W sposób istotny narusza to bowiem zasadę przyzwoitej legislacji oraz zasadę zaufania obywateli do stanowionego prawa, wynikające z ustanowionej w art. 2 Konstytucji RP zasady demokratycznego państwa prawnego. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że w przypadku badanej uchwały, postanowienie o wejściu w życie uchwały przed dniem jej publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym, narusza zasady przyzwoitej legislacji. Adresaci uchwały podwyższającej wysokość opłaty za pobyt dziecka w żłobku, powinni mieć odpowiedni czas na przygotowanie się do nowej sytuacji prawnej spowodowanej podjętą uchwałą. Badana zmiana uchwały rodzić będzie dla nich bezpośrednie konsekwencje finansowe. Należy wykluczyć możliwość wejścia w życie uchwały przed dniem jej publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym w stosunku do uchwał nakładających na adresatów obowiązki, zwiększających obciążenia, pozbawiających nabytych uprzednio uprawnień, czy ograniczających te uprawnienia. Stanowi to bezpośrednie naruszenie zasad demokratycznego państwa prawnego chronionych art. 2 Konstytucji RP, a w przypadku aktu prawa miejscowego jest również sprzeczne z art. 4 ust. 1 i 2 i art. 5 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Wobec powyższego konieczne jest stwierdzenie nieważności §8 we fragmencie: „z mocą obowiązującą od 01 stycznia 2025 roku” uchwały Nr VIII/70/24 Rady Miejskiej w Miękinii z dnia 30 grudnia 2024 r., jako istotnie naruszającego prawo. Mając na względzie treść art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, organ nadzoru zwraca uwagę, że stwierdzenie nieważności uchwały we wskazanym wyżej zakresie spowoduje, że uchwała będzie obowiązywać po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, tj. od dnia 22 stycznia 2025 r.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

Anna Żabska